

MỖI NGÀY CHÚNG TA NÊN CÓ TỐI THIỂU NĂM PHÚT ĐỂ NGHĨ ĐẾN VÔ LƯỢNG CHÚNG SANH .

Mình đừng nghĩ rằng họ là người dưng thì không mắc mớ gì . Đó là sai ! Khi các vị có lòng thương tất cả chúng sanh thì công đức nó lớn vô bờ . Nhưng tôi nói thiệt đừng giận tôi , Phật tử VN thờ Phật mà không được học giáo lý . Có những chuyện rất bình thường , ở Phật giáo Miến Điện , Phật giáo Thái Lan , nhưng Phật tử VN không biết đó là tất cả những người thờ Phật đều phải biết rằng mỗi ngày ta phải có tối thiểu năm phút để nghĩ đến vô lượng chúng sanh . Nghĩ với tấm lòng thương và xót , chỉ cần nghĩ thế này :

-Tất cả chúng sanh gần tôi , xa tôi , tôi thấy được hoặc không thấy được , mỗi người đều có vấn đề đau khổ .Tôi mong rằng họ hãy được an lạc .

Đây là tâm bi và tâm từ .

-Luôn vui với nhân lành quả lành của họ . Và luôn nhớ rằng mỗi người đến với đời này đều có nghiệp riêng và giữ lòng bình thản .

Đó là tâm hỷ và xả .

Tại sao chuyện đó là vô lượng công đức ?

Trong kinh nói người mà biết nghĩ đến vô lượng chúng sanh không có nhiều lắm . Bởi vì chúng ta phải tin là có vô lượng thế giới và vô lượng chúng sanh thì mình mới có thể rải lòng đại bi đại từ đến họ được .

Và khi mình có niềm tin thì mình có đủ thương mà nghĩ đến họ hay không ? Có nhiều người tình thương của họ không có ra tới ngoài ngõ được , mà họ chỉ lo trong gia đình họ thôi .

*Cho nên giá trị nhân cách của mỗi người không phải có gì , nhận được gì , mà là anh cho ra được cái gì , và lớn bé tùy thuộc vào khả năng yêu thương của anh .

SƯ TOẠI KHANH